

ste er *Tjenestepigernes*. Men som Følge af de store Vanskeligheder, den frembyder, har den endnu ikke kunnet sættes i Gang, skønt den forberedes.

Det Bekendtskab, jeg i Anledning af denne lille Studie har gjort med vor Arbejderske, har fuldt overtydet mig om, at hun nu er moden til med Kraft at tage sin egen Sag i Hænde. Og eftersom hun har mest Kendskab til sin Stillings Mangler, vil ogsaa hun bedst kunne føre denne Sag frem. Hun har vakt min Forbavselse og Beundring ved sin Evne til at tale klart og tydeligt og ved sin gode Methode: at gaa lige løs paa Sagen uden Fraser og Ordbram. Hun har ogsaa forbavset mig ved sin Takt og rolige Værdighed, som har gjort, at Diskussionen aldrig er gaaet over til Skænderi. Hun klæder sig uden Overdaadighed, men med en vis Soliditet. Desværre maa man antage, at Følelsen af mangelfuld Klædedragt hindrer mangan Arbejderske i at slutte sig til Foreningerne, hvor de mere lykkeligt stillede af dem straalere i deres bedste Overstykker og Hatte. Naar jeg fremhæver deres Lethed i at udtrykke sig, bør jeg ikke fortie, at Sprogfejl af og til gøres. Men hvad betyder det, naar man fortræffelig kan gøre sig forstaaet. De dannede lærer gerne fornemt, naar de mindre dannede udtaler Ordene urigtigt. Men dette er en taabelig og udannet Adfærd ligeoverfor Personer, som, stillede udenfor Civilisationens mere forfinende Indflydelse, viser sig at være i Besiddelse af naturlig Høflighed og Værdighed i Optræden.

Der er ikke Mangel paa Personligheder blandt disse Kvinder, der bære de tunge Byrder. Den Længde, mit Brev allerede har, hindrer mig dog i at udbrede mig over dette Æmne. Jeg vil blot nævne et Par af de mere fremragende Arbejdersker. En Aften gik der ved et af Møderne en Kvinde forbi mig, som straks vakte min Opmærksomhed. Hun gik bøjet, med lange, tunge Skridt og Armene slapt nedhængende, og over det blege; noget grovt huggede Ansigt hvilede der ogsaa et slapt Udtryk. Det faldt mig ikke ind, at et strengt Dagsarbejde fremkaldte en tilfældig Træthed hos hende. Jeg spurgte blot mig selv, hvad kan dog dette interesseløse Væsen have at gøre her paa denne Tid? (Klokken var over 9 om Aftenen.) Imidlertid indtog hun en af de forreste Pladser og begærede efter en Stunds Forløb med dyb Altstemme at faa Ordet. Men det var ikke den samme Kvinde. Hun stod rank i Ryggen, Blikket var